USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce **T. R.**, proti žalovanému **předsedovi Obvodního soudu pro Prahu 9**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2017, č. j. 46 A 50/2017 - 3,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se před Krajským soudem v Praze (dále jen „krajský soud“) domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřuje v rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 9 na rok 2015. Usnesením ze dne 25. 5. 2017, č. j. 46 A 50/2017 - 3, krajský soud věc postoupil Městskému soudu v Praze. Proti tomuto usnesení podal žalobce svým charakteristickým způsobem „formulářovou“ a jinak bezobsažnou kasační stížnost. Jako vždy požádal o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud vyhodnocuje okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení a kasační stížnosti, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (viz k tomu obdobně v případě jiného stěžovatele rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 45/2012 - 11 ze dne 8. 3. 2012, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (k tomu obdobně rozsudek ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13). V evidenci zdejšího soudu je vedeno ke dni doručení kasační stížnosti celkem 273 spisů, kde žalobce vystupuje v pozici stěžovatele, respektive navrhovatele. Z evidence zdejšího soudu je dále patrné, že množství žalobcem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje. Pouhá skutečnost, že žalobce vede množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nebylo možné vyhovět. Rozhodující je sériovost a stereotypnost vedených sporů,

postrádající jakoukoli relevantní argumentaci, spojená s opakováním obdobných či zcela identických a bezobsažných tvrzení, jako je tomu ve výše popsané formulářové podobě.

Nejvyšší správní soud nevyzval žalobce k odstranění vad kasační stížnosti ani k provedení standardních procesních úkonů, tedy k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je žalobce opět veden snahou vést „spor pro spor“ a ve vztahu k napadenému usnesení krajského soudu žádnou argumentaci neuvádí. V takovém případě výzvy vůči žalobci neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení. Tyto výzvy naopak multiplikují žalobcova podání, zásadně prodlužují řízení o kasační stížnosti a pro výsledek řízení nemají žádný smysl.

Ze shora uvedené rekapitulace je patrné, že kasační stížnost stěžovatele se opírá pouze o jiné důvody, než jsou důvody předpokládané § 103 odst. 1 s. ř. s. a jedná se tedy o kasační stížnost nepřípustnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto stěžovatelovu kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravní prostředek přípustný.

V Brně dne 21. června 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu